

LaRouches metode, nye opdagelser og tapperhed er fremtiden

Den 12. februar (EIRNS) – Det er med bedrøvelse at vi må meddele, at Lyndon LaRouche gik bort i dag i en alder af 96 år. De, der elskede ham, sørger over ham. Det er et stort tab. Det er hverken muligt eller passende i disse første triste øjeblikke at forsøge at opsummere det dybtgående bidrag, som Lyndon LaRouche har ydet til menneskeheden. Men i lyset af dagens vurderinger, kan vi ære ham ved at oprette et imperativ, som han gentagne gange fremsatte: bedøm ideer og handlinger på grundlag af hvordan de bidrager til den fremtidige udvikling af menneskeheden. I dette perspektiv befinder vi os i et kritisk øjeblik i kampen.

For at begynde med den negative side, er der fortsat vildt dumme geopolitiske manøvrer i Europa, hvor regeringer slår om sig af mangel på at følge LaRouches paradigme om fremskridt. For eksempel blev der for nylig udgivet en ny rapport, "The Great Puzzle, Who Will Pick Up the Pieces" ('Det store puslespil, hvem samler brikkerne op') af 'Münchens Sikkerhedskonference', som mødes senere i denne uge. Rapporten henviser til uorden i den "liberale internationale orden", hvilket har givet anledning til forslag, såsom at de vigtigste europæiske NATO-medlemslande ville være tjent med at distancere sig fra USA og NATO, og i stedet tilslutte sig Frankrig for at komme med ind i præsident Macrons nye militærblok.

I mellemtiden har USA's udenrigsminister Mike Pompeo besøgt Ungarn og Slovakiet i denne uge og opmuntrer centraleuropæere til at distancere sig fra Kina og Rusland og i stedet slå sig sammen med USA-blokken. Alle sådanne former for at spille den ene ud imod den anden er en intrigant blindgyde og meget farlig. Det er orkestreret lige ud af den britiske

imperialistiske drejebog. Der vil sandsynligvis komme mere af samme slags i morgen i Polen, når den britiske udenrigsminister Jeremy Hunt kommer og tilslutter sig Pompeo og vicepræsident Mike Pence i et møde om sikkerhedsplaner for Mellemøsten.

Den modsatte, positive impuls ses i de gentagne opfordringer fra præsident Donald Trump, om at USA afslutter sit engagement i "evige krige." Dette er en forudsætning for en fremtid til gavn for alle. For eksempel er planlægningen for Hanoi-topmødet den 27.-28. februar mellem Trump og den nordkoreanske leder Kim Jong-un, stærkt på vej. I dag er vietnamesiske embedsmænd i Pyongyang for at arrangere, ikke alene topmødet, men også et muligt statsbesøg af Kim i Vietnam, hvilket ville være det første af sin slags siden Kims bedstefar, Kim Il-sung, for 50 år siden. Kinesiske og russiske udsendinge mødtes i dag for at hjælpe med at Trump-Kim-mødet bliver fuldt vellykket. Om blot to måneder vil der være en verdenskonference med en oversigt over denne win-win-dynamik, nemlig det 2. Bælte- og Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Kina. Præsident Xi Jinping henviser til processen som opbygning af et "fællesskab med en fælles fremtid for hele menneskeheden."

Lyndon LaRouches livsværk har lagt grunden til dette, og meget, meget mere. Som han elskede at minde os om: Fremtiden bestemmer nutiden.